

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W www.sum.dk

Folketingets Sundhedsudvalg

Dato: 12. maj 2010
Enhed: Center for sundhed og
psykiatri
Sagsbeh.: SUMBBM
Sags nr.: 0909530
Dok nr.: 217010

Folketingets Sundhedsudvalg har den 15. april 2010 stillet følgende spørgsmål nr. 15 (L89) til indenrigs- og sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Sophie Hæstorp Andersen (S).

Spørgsmål nr. 15:

"I dag er det ifølge sundhedsloven alene patienter med en somatisk lidelse, der har ret til en genoptræningsplan. Og retten gælder kun i forbindelse med udskrivelse fra sygehus. Patienter, der udelukkende har en psykiatrisk lidelse og borgere, som ikke har været indlagt, men alligevel har et genoptræningsbehov, har ikke ret til en psykiatrisk genoptræningsplan. Vil ministeren sikre, at psykiatriske patienter og borgere, der ikke har været indlagt på sygehus, får samme ret til en genoptræningsplan - og dermed til et sammenhængende rehabiliteringsforløb - som patienter med en somatisk lidelse, der udskrives fra sygehus?"

Svar:

Det følger af sundhedslovens § 84, at regionsrådet er forpligtet til at udarbejde en genoptræningsplan til patienter, der har et lægefagligt begrundet behov for genoptræning efter udskrivning fra sygehus. Det gælder alle patienter uanset diagnose. Genoptræningsindsatsen kan således omfatte såvel somatiske patienter som psykiatriske patienter med et somatisk genoptræningsbehov.

Og når patienter udskrives fra sygehus med et lægefagligt begrundet behov for genoptræning, er al ambulant genoptræning som bekendt et kommunalt myndighedsansvar i henhold til sundhedslovens § 140 og et kommunalt finansieringsansvar i henhold til sundhedslovens § 251. En genoptræningsplan er således en besked til kommunen om, at en udskrevet patient har behov for genoptræning.

Det er imidlertid ikke en forudsætning - som spørgeren nævner - at patienten har været indlagt (optaget normeret seng) på et sygehus. Patienter har således også ret til en genoptræningsplan efter kontakt til eksempelvis sygehusambulatorium, skadestue eller dagafsnit mv., hvis der i øvrigt foreligger et lægefagligt begrundet behov herfor, jf. Vejledning om træning i kommuner og regioner, december 2009.

Genoptræning efter sundhedsloven handler om genoptræning af kropsfunktion, og genoptræningsplanen præciserer hvilke begrænsninger i funktionsevnen, som genoptræningen skal rettes imod. Rehabilitering er derimod som nævnt i mine tidligere besvarelser andet og meget mere end den genoptræning, vi har sikret i sundhedsloven. Rehabilitering skal forstås som en paraplybetegnelse for indsatser og tilbud i medfør af lovgivningen på sundhedsområdet, der er mit område, på det sociale område, på beskæftigelsesområdet og på undervisningsområdet. Det indebærer også, at genoptræning efter sund-

hedsloven kan indgå som én komponent i en samlet rehabilitering, hvis behovet er der.

Hertil kommer kommunalbestyrelsens forpligtelse til i medfør af den sociale lovgivning at tilbyde genoptræning til borgere, der har behov for genoptræning efter sygdom, der ikke er behandlet på et sygehus.

Kommunen er således efter gældende lovgivning forpligtet til at tilbyde genoptræning til alle borgere, der har behov for genoptræning, uanset om behovet for genoptræning følger i forlængelse af udskrivning fra sygehus eller er opstået i forbindelse med sygdom, der ikke er behandlet på et sygehus.

Med venlig hilsen

Bertel Haarder / Brit Borum Madsen